

Veľký piatok.

Naklonil hlavu a vydýchol ducha.

Každoročne sa dá na Filipínach ukrižovať 10 ľudí. Ľudia, ktorí sa k takému činu odhodlajú, chcú odčiniť svoje hriechy, alebo prejaviť svoju lásku k Bohu.

Ľudstvo však trápí otázka, prečo je tu bolesť a ako môže Boh dopustiť toľké utrpenia, vojny, či tragédie, najmä keď trpia nevinní ľudia, ženy a deti.

Tato otázka je aj v nás, najmä keď sme si vypočuli pašie, správu o utrpení a smrti Božieho Syna, Ježiša Krista, ktorý bol nevinný a bez hriechu. V Starom Zákone Boh na túto otázku odpovedal. Na spravodlivom mužovi Jóbovi, ktorý sa tiež nedopustil nespravodlivosti voči Bohu a bližným. Stratil majetok, deti, priateľov, zdravie...keď sa sťažuje Bohu, dostáva odpoveď: „Čože si človeče, ako sa odvažuješ súdiť Boha?“ Táto odpoveď, ktorú dostal Jób je správna, ale ako obstojí tvrdenie, že Boh je dobrý, láskavý, milosrdný Nebeský Otec?

Dnes na Veľký piatok nám Boh odpovedá na tieto otázky. Neodstránil utrpenie zo sveta, z ľudského života, ale sám sa v Ježišovi Kristovi stáva obetným baránkom za všetkých vinných. Zrazu cítime, že keď je Boh v ľudskom utrpení, tam je nádej, tam je zmysel života, tam aj bolesť a utrpenie majú svoju hodnotu a význam.

Filozof Mike Gold opísal svoje detstvo, ktoré prežil v New York City. Rozpráva, ako mu matka prikazovala, aby nikdy nešiel mimo určitých štyroch ulíc. Nechcela mu povedať, že je to židovské geto. Mike Gold hovorí o tom, ako ho detská zvedavosť zaviedla mimo spomínaných štyroch ulíc, von z geta. Tu ho zastavila skupina starších chlapcov, ktorí mu dali otázku. „Hej, chlapče, si Žid?“ „Neviem“, odpovedal. Nikdy to slovo predtým nepočul. Starší chlapci sa ho spýtali jasnejšie: „Si vrahom Ježiša Krista?“ Mike znova odpovedal, že nevie. Nikdy slovo Kristus nepočul. Chlapci sa ho spýtali, kde býva. On odpovedal tak, že odrecitoval svoju adresu. Chlapci na neho kričali: „Tak si Žid, si vrahom Krista. Si na kresťanskom území a my sme kresťania. Naučíme ťa, aby si ostal tam, kde patíš. Chlapca zbili, zakrvavili mu tvár, roztrhali šaty a poslali ho domov s posmešnými výkrikmi: „My sme kresťania a ty si zabil Ježiša Krista...“ Keď prišiel domov, naľakaná matka sa ho spýtala: „Kto ti to urobil?“ Znova odpovedal, že nevie. Matka zmyla krv z tváre malého chlapca, obliekla mu čisté šaty, vzala ho na kolená, sadla si s ním do kresla a upokojovala ho. Mike zodvihol svoje doráňané pery k matkinmu uchu a spýtal sa: „Mama, kto je to Ježiš Kristus?“

Mike Gold zomrel v roku 1967. Svoje posledné dni strávil v Dome katolíckej charity v New Yorku, ktorý viedla Dorothy Day, ktorá o ňom povedala: „Mike Gold je každý deň pri Kristovom stole, ale asi nikdy Krista neprijme, a to pre ten prvý deň, keď po prvý raz počul jeho meno. A tak i zomrel...“

Aj my rôznym spôsobom trpíme a spôsobujeme utrpenie iným. Nielen židia zabili Krista, ale aj my všetci, ktorí nemilujeme bratov a sestry. Každý hriech, každé zlé slovo, každý skutok proti pravde, dobru a láske... je zabíjaním Krista a jeho lásky.

Dnes stojíme pri kríži a hľadáme na toho, ktorý je na ňom pribitý. Zomrel z lásky k ľudom a tvorstvu a chce, aby jeho nasledovníci lásku žili a dávali ju bratom a sestrám.